

S marom a husát újra pirosra
Sok pici formás gömbölyü testnek,
Asszonyi testnek.

III.

Szomoru lányból: szomoru asszony.
Szomoru legény: szomoru férj.
Ajkam csókot csókra, hogy adjon
Sohase kérj!
Szomoru csóknak üröm a vége,
Oda a méze, mámore száll...
Nem a sír éje, réme a vég; de
Ez a halál!

(Kis élelclap, 1908. március 6–15. 5. sz. 29.)

Vérivó leányok

BABITS MIHÁLY

A sápadt, vérivó leányok
keringenek szívem körül;
zsineget fonnak zabolának –
hajrá! a Sátán úgy örül!

Zsineget fonnak zabolának
vacogó fogaim közé –
a legderekabb fiu lesz ma
az ördögé! az ördögé!

És megnyergelnek, megnyargalnak –
milyen gyönyörűség nekem! –
Puha combjuk hideg nyomását
borzongó háttal élvezem.

Borzong a hátam, ing a vékonyam,
hol mélyebb ágyékuk tüzell:
jaj mért vagyok velük magamra?
mért hagytál engem, szent Szüz, el?

Egednek kék legét ha színám
s emléked lelkesítne még,
keresztet kennék szemeimre,
s buzgón kiáltanám: „Elég!”

„Elég ti létlen boszorkányok!
vad semmi! vampir-elmerajz!
Lelkem tinektek zárva; nálam
a titkos kulcs; az égi pajzs.”

Mária, elefántcsontbástya,
szívet erősítő kehely,
Mária, győzhetetlen zászló,
mért hagytál, szent Szüz, engem el?

(Magyar Szemle, 1906. augusztus 30. 35. sz. 548.)